

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 24/2 93. Første behandling 18/3 93. Betænkning 27/5 93. Anden behandling 4/6 93. Tillægsbetænkning 9/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under andenbehandlingen af lovforslaget gjorde Fremskridtspartiet gældende, at vi gerne ville have forslaget tilbage til udvalget for at få lejlighed til at afprøve nogle forskellige synspunkter gennem en serie af spørgsmål. En del af de spørgsmål er blevet optrykt i betænkningen. Men at spørgsmålene er blevet stillet og besvaret, er ikke ensbetydende med, at tingene er faldet ud på en tilfredsstillende måde. Derfor vil jeg gerne bruge et par minutter her ved tredjebehandlingen til at redegøre for, hvorfor vi er dybt bekymret over den måde, spørgsmålene er blevet besvaret på, og den lidt arrogante holdning, der er at læse mellem linjerne i besvarelsene.

Vi har i Danmark det privilegium, at der i Nordsøen er forekomster af kulbrinter. Det er et privilegium, der betyder, at den danske betalingsbalance vel årligt bliver begunstiget med 5½ mia. kr. eller noget i den stil. Og det betyder, at selv om der måtte udbryde en oliekrise som den, vi oplevede i 1973 og 1979, er vi dybt privilegerede i Danmark. Hvorfor? Det er da ikke, fordi vi fra statens side har været specielt kloge. Nej, det er, fordi en række private investorer på meget gunstig vis har forstået at udnytte disse forekomster af kulbrinter.

Derfor skal vi være meget varsomme, når vi i anden sammenhæng – og i dette tilfælde i miljøministerens ressort – laver forskellige ændringer og opstramninger af nogle regler, som kan være nok så logiske, hvis det gælder al anden virksomhed end f.eks. som her offshorevirksomhed. Det kan være nok så relevant at stille krav om, at et skib, der passerer igennem danske farvande, skal opfylde en række be-

stemmelser, men sådanne bestemmelser kan vise sig at være skæbnesvangre, når man bruger dem i relation til olieplatforme og lignende offshore-aktiviteter.

Derfor er det, jeg tillader mig at sige, at den ånd, hvori besvarelsene er givet, er lidt overlegen og lidt arrogant, som om dette bare var ubetydeligt. Det er så sandelig ikke ubetydeligt for dansk økonomi, at der er en blomstrende offshore-aktivitet. Så sent som for et par dage siden har energiministeren haft den glæde at kunne offentliggøre endnu en aftale mellem Dansk Olie & Naturgas og DUC om nye, store naturgasleverancer. Men det forudsætter så, at miljøministeren ikke i sit ressort går hen og lægger unødige hindringer i vejen for en effektiv udnyttelse af Nordsøen.

Det er netop et af problemerne, den berøringsflade, der bliver mellem miljøministeren og energiministeren. Energiministeren har nogle forpligtelser via lovgivningen, og miljøministeren kommer nu ved hjælp af denne lovgivning imellem, om man så må sige. Kompetencefordelingen mellem energiministeren og miljøministeren er aldeles uafklaret. Der er en formulering om, at ministeren skal fastsætte nogle nærmere regler, og vi får så i besvarelsene at vide, at man selvfølgelig vil tale med hinanden osv. Men det fjerner ikke det grundlæggende problem, at kompetencefordelingen er uklar.

Der kan være dobbeltadministration, og der kan være nogle sager, hvor det er meget tvivlsomt, hvordan man skal forholde sig, hvis tingene skal undergives en retsbehandling. Der har tidligere været eksempler på retssager mellem den danske stat og DUC, og der er ingen grund til, at Folketinget medvirker til at skabe større uklarhed på området end nødvendigt.

Så er der hele diskussionen om §§ 30-33, hvor ministeren stort set bare har en stribe bemyndigelser. Igen må man sige, at vi er dybt foruroligede over den ånd, hvori besvarelsene bliver givet. I bestemmelserne står:

»Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler . . .«

Altså den slags meget, meget bløde formuleringer er vi bekymret for – særlig på miljøområdet. For pludselig har vi en eller anden sag – mere eller mindre korrekt belyst i dagspressen – der fortæller, at nu er der ude på en af olieplatformene hældt en spand spildolie over

[Kim Behnke]

bord, og så kan ministeren med de bestemmelser, der nu fremgår af §§ 30-33, rent faktisk gå ind og stoppe produktion osv. med store, store økonomiske konsekvenser. Derfor bad vi om under udvalgsarbejdet, om ministeren i det mindste kunne delagtiggøre Folketinget i, hvordan disse paragraffer skulle udmøntes. Men ikke engang det skete.

Derfor mener vi, det er forkert, at Folketinget vedtager nogle bemyndigelsesparagraffer, når ministeren ikke engang på nuværende tidspunkt ved, hvordan disse bemyndigelser præcis skal udformes. Det vil altså sige, at om et halvt, om trekvart eller om et helt år kan vi opleve, at ministeren lige pludselig udnytter en af paragrafferne på en måde, som er helt skæv i forhold til den diskussion, der har været op til i dag.

Med disse bemærkninger og med henvisning til de besvarelser af spørgsmål, som er optrykt i tillægsbetænkningen, må vi sige, at på trods af at der her er nogle ganske fornuftige bestemmelser, særlig omkring skibe, der gennemsejler danske farvande osv., er det meget væsentligt for os, at vi ikke foretager os noget som helst, der generer den livsnødvendige offshore-aktivitet, der er i Nordsøen. Med disse bemærkninger og særlig med ministerens positive tilsagn i et af svarene om at ville forhandle dette med branchen håber vi ikke, det går helt galt.

Men vi er som sagt temmelig bekymret over bemyndigelserne, og derfor må vi indstille lovforslaget til forkastelse.

Martin Glerup (S):

Formålet med dette lovforslag er simpelt hen at ajourføre, fremtidssikre og præcisere bestemmelserne og få implementeret de internationale regler, der gælder på området.

Offshore-aktiviteten er selvfølgelig vigtig for Danmark, og dette lovforslag betyder jo ikke, at der bliver lagt hindringer i vejen for den. Men det er jo ikke ensbetydende med, at der skal ske en forurening i forbindelse med denne aktivitet, og jeg mener, at dette lovforslag er udmærket, fordi det indeholder forbud mod afbrænding på havet, forbud mod dumpning og forbud mod luftforurening på havet.

Derfor kan jeg ikke forstå, at Fremskridtspartiet går imod, fordi de får en opringning fra et bestemt sted. Jeg mener, der her er lagt op til

en afbalanceret løsning, hvor energiministre og miljøministrene sammen finder frem til nogle bæredygtige løsninger. Det er et udmærket lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er selvfølgelig glimrende, at hr. Martin Glerup mener, at det er et godt lovforslag.

Men lad os da bare tage en enkelt ting, en af de allerførste paragraffer, der ligesom lægger grundlaget for selve loven, nemlig § 3, hvor der klart gøres opmærksom på, at det er intentionen, at man skal bruge den mindst forurenende teknologi. I spørgsmål nr. 17 beder vi, om ministeren ikke vil give et tilsagn om, at det selvfølgelig skal være inden for rimelige, økonomiske rammer. Men ikke engang det tilsagn kan vi få. Det er derfor, jeg siger, at ånden i den måde, der er svaret på, gør, at vi frygter det værste.

Vi har tidligere i Folketinget behandlet love, hvor man også var fuldstændig ligeglad med de markant anderledes forhold, der gælder for offshore-industrien i forhold til al anden industri. Derfor viser en sådan besvarelse af spørgsmål nr. 17, hvor dette bærer hen.

Man kan altid et eller andet sted i verden sige: »Her har vi så den mindst forurenende teknologi.« Jo tak, men hvis det viser sig, at det er fuldstændig økonomisk uforvarsomt at stille krav om, at den skal bruges i Danmark, kan et sådant krav fra nogle mere eller mindre virkelighedsfjerne miljøfolkovre i ministeriet, som ikke aner noget som helst om, hvad der foregår ude på en boreplatform, altså et rent bureaukratkrav, rent faktisk betyde tab af millionomsætning. Og det ønsker vi ikke sker.

Så vælger jeg at overhøre hr. Martin Glerups bemærkning om telefonopringninger herfra og derfra. Altså hvis man ikke som folketingsmedlem skal gøre sig den ulejlighed at søge oplysninger hos dem, der ved noget om tingene, så hører alting op.

Miljøministeren (Svend Auken):

Må jeg først udtrykke glæde over, at alt tyder på, at denne lov kan vedtages med et meget bredt flertal her i Folketinget. Det glæder mig. Jeg tror, det er godt for miljøpolitikken, når det lykkes at opnå fuld enighed.

[Miljøministeren]

Vi havde faktisk enstemmighed ved andenbehandlingen, idet det af betænkningen fra udvalget fremgår, at også Fremskridtspartiet tilsluttede sig havmiljøloven, og at Fremskridtspartiets ordfører anbefalede lovforslaget. Man ønskede ganske vist en fornyet udvalgsbehandling, men der blev ikke undervejs lagt nye ting frem over for mig.

Man kan altid diskutere, om et svar skulle være udformet på den ene måde eller den anden måde, men der er ingen substansændringer i det forslag, vi tredjebehandler her, i forhold til det forslag, vi første- og andenbehandlede, og hvor Fremskridtspartiet ved begge lejligheder var positiv.

Hvad er det så, der er sket? Ja, det fremgår jo tydeligt af behandlingen her i dag. Det er, at Fremskridtspartiets ordfører og formanden for Miljøudvalget ikke længere deltager i debatten på vegne af Fremskridtspartiet, men at det er hr. Kim Behnke, den finanspolitiske ordfører, der har overtaget styret på dette område. Det er al ære værd. Det er ikke noget, vi andre har nogen anledning til at kritisere. Men det er jo bare forklaringen på det, der er sket, og grunden til signalforvirringen. Der er ikke problemer med behandlingen af dette lovforslag. Det eneste sted, der er problemer, er i Fremskridtspartiet. Og det kan man næsten ikke forlange at jeg eller det øvrige Folketing skal forholde os til.

Jeg vil gerne til hr. Kim Behnkes beroligelse sige, at dette lovforslag ikke er udformet af – jeg tror ikke, hr. Kim Behnke mente det som en ros, da han sagde det – virkelighedsfjerne, jeg tror, det var miljøfanatikere ovre i Miljøministeriet. Det er et forslag, der er udformet i et nært samspil med alle de organisationer, som har deres interesser til søs, inklusive naturligvis også offshore-branchen. Det er udformet af den tidligere regering, altså KV-regeringen, og det er gennemført ved en fuldstændig normal, rolig behandling, der ikke har givet anledning til nogen af de problemer, som hr. Kim Behnke her nævner.

Men selvfølgelig står det ethvert parti frit for at vælge sig en anden ordfører ved tredje behandling og rejse en mistænkeliggørelse i forhold til lovens motiver og administration – det skal jeg ikke kritisere – men det er jo det, der er årsagen til denne meningsudveksling, og har intet at gøre med det forslag til havmiljølov, vi

om et øjeblik stemmer igennem med et bredt flertal her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis miljøministeren gør sig den ulejlighed at læse referatet af andenbehandlingen, vil han se, at det tydeligt fremgår, at Fremskridtspartiets ordfører her gør opmærksom på, at vi er blevet bekendt med, at der kan være nogle problemer i forhold til offshore-industrien. Vi begærede derfor lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Vi stillede en stribe spørgsmål og fik et tilsvarende antal svar.

Som jeg har redegjort for her i dag, er det de svar, som vi ikke synes er særlig tilfredsstillende. Tonen i svarene gør os bekymrede. Det viste sig nemlig under den behandling, som fandt sted i Miljøudvalget, at man overhovedet ikke havde beskæftiget sig med offshore-industrien. Man havde mest hæftet sig ved afbrænding på skibe på åbent vand, og man havde beskæftiget sig med mange andre helt relevante ting. Det var selvfølgelig på den baggrund, at Fremskridtspartiet også ved andenbehandlingen indstillede lovforslaget til vedtagelse.

Men vi er ikke argumentresistente i Fremskridtspartiet, og når vi bliver gjort opmærksom på, at der kan være nogle problemer, vender vi ikke ryggen til problemerne, så tager vi dem op til diskussion og erkender – vel at mærke erkender – at hvis dette lovforslag bliver vedtaget, kan det betyde, at vores offshorebranche bliver udsat for nogle forhold, som er utilfredsstillende, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

Derfor er der ingen grund til, at miljøministeren muntrer sig over, hvad der er sket i Fremskridtspartiet. Der er simpelt hen sket det, at vi har lyttet til det, der er sket. Det sker hver eneste dag i alle mulige andre udvalg her i Folketinget, at man bliver gjort bekendt med, at de lovforslag, der ligger, har uheldige bivirkninger, og at der derfor kommer ændringsforslag. Det er helt naturligt, at det sker, og det er det, der er sket i den her sag.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det drejer sig om ministerens bemærkning om, at der var problemer i Fremskridtspartiets

[Aage Brusgaard]

folketingsgruppe, fordi det ved førstebehandling var formanden for Miljøudvalget, der var ordfører. Hvis miljøministeren lige ville slå op i Folketingets forhandlinger, vil han se, at formanden for Miljøudvalget ikke var ordfører hverken ved første- eller andenbehandling. Der har ingen problemer været i Fremskridtspartiets folketingsgruppe på grund af dette her. Det er ganske vist et lovforslag, der ligger i Miljøudvalget, men det drejer sig lige så meget om energi, og det er faktisk derfor, at vores energipolitiske ordfører også har interesseret sig for sagen.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg tror, at når hr. Aage Brusgaard konsulterer Folketingstidende, vil han opdage, at han har hørt forkert. Det, jeg sagde, var, at hverken Fremskridtspartiets miljøordfører eller Fremskridtspartiets formand for Miljøudvalget havde rejst disse spørgsmål under førstebehandling, under udvalgsarbejdet eller i betænkningen; men lad det hvile.

Jeg tror, de fleste af os bliver overrasket, hver gang Fremskridtspartiet faktisk stemmer for et positivt miljøinitiativ. Derfor kan man sige, at hr. Kim Behnke bare bringer orden i begreberne ved i sidste øjeblik at sikre, at Fremskridtspartiet altså også stemmer imod dette lovforslag, som vi længe troede ville være en undtagelse fra reglen.

Jeg vil gerne spørge: Hvis offshore-branchen virkelig havde det problem og den frygt, som hr. Kim Behnke her fremmaner, ville de så ikke undervejs i udarbejdelsen af forslaget have rejst spørgsmålet? Ville de ikke siden hen over for ministeren have rejst spørgsmålet? Ville de ikke have henvendt sig direkte til folketingsudvalget og gjort opmærksom på det?

Vi kender alle sammen offshore-branchens meget store – og med rette store – indflydelse i det danske samfund. Hvis der virkelig var de problemer, hr. Kim Behnke her nævner, ville de selvfølgelig også være blevet bragt frem for rette vedkommende, og det vil sige ministeren, det vil sige Folketinget.

Må jeg dernæst sige til hr. Kim Behnke, at det er helt sædvanligt, at der er flere myndigheder, der er optaget af problemerne til havs, ligesom der er mange myndigheder, der er optaget af problemerne til vands. Med hensyn til offshore-branchen har det altid været sådan, at

når det drejer sig om arbejdsmiljø og lignende ting, er det energiministeren, der arbejder med tingene, og når det drejer sig om havmiljøet, er det miljøministeren, som har ansvaret. Når vi ser på sikkerhed til søs, er det Søfartsstyrelsen under industriministeren, der har ansvaret for selve sikkerhedsreglerne til søs, men de egentlige havmiljøproblemer med hensyn til dumpning, affaldshåndtering osv., alle de andre ting, de ligger i Miljøministeriet, og det samarbejde har fungeret aldeles gnidningsløst og flot.

Skulle der undervejs blive problemer, er der intet til hinder for, at hr. Kim Behnke og andre medlemmer af Folketinget kan rejse denne sag igen. Det kan ske i Miljøudvalget, og det kan ske her i salen, og jeg håber meget, at jeg også ved den lejlighed kan undgå at virke arrogant i forhold til hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere men blot kvittere for ministerens tilsagn om, at hvis der opstår problemer, vender vi tilbage til sagen. Det være også givet som et tilsagn fra vores side. Vi vil følge sagen meget tæt.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 106 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Der er ikke på forhånd tilkendegivet noget om frokostpause, idet det naturligvis ikke var til at forudse, om det blev nødvendigt.

Jeg tror, man må se i øjene, at det vil blive nødvendigt, og man må derfor regne med, at der bliver pause fra kl. 12 til kl. 13. Det er mest hensigtsmæssigt, hvis debatten strækker sig ud over 3-4 timer, og det tror jeg den vil i dag.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217: